

det, og saa holder jeg paa indtil videre, at det virkelig er Krigsministeren, der har ønsket et Laan endda paa 145,000 Kr., hvis han havde kunnet faa det, men at han ogsaa kunde lade sig nøje med de 140,000, som han har faaet. For Resten ved jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem lægger saa stor Vægt paa dette Punkt, for jeg har aldrig bebrejdet daværende Krigsminister Bahnson, at han søgte og fik dette Laan. Jeg har ikke rettet nogen som helst Bebrejdelse mod Bahnson. Enhver, der trænger til Penge og skal laane, vil naturligvis gerne have det størst mulige Laan. Om det har været forsvarligt af ham at tage netop disse Penge, har andre ærede Medlemmer været inde paa, det har været drøftet stærkt fra andre Sider. Men Udvalget har ikke sagt noget i saa Henseende, og jeg har heller ikke sagt noget i saa Henseende. Jeg har holdt mig til det Faktum, at han har faaet disse Penge, og at de ere blevne anbragte i Gaarden. Jeg har ikke brugt saa stærke Ord, som bleve citerede af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds. Jeg har kun gjort den Bemærkning, at det temmelig sikkert maa siges at være ret povet, naar Centralkomiteen har anbragt en saa stor Del af sine Midler i een Ejendom.

Jeg konstaterer, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds nu kommer og fortæller os, at den Gang Gladsakse-Fortet skulde anlægges, blev der foretaget Ekspropriation. (*Ellinger*: Formoder jeg!) Ja vel. Men jeg gør opmærksom paa, at jeg har ikke sagt det mindste hverken om, at der blev eksproprieret eller om, at der ikke blev det. Det er det ærede Medlems egen Partifælle, der har draget det Spørgsmaal frem. Der er ikke nævnt noget som helst om Ekspropriation hverken i Udvalgets Betænkning eller i min Tale. Jeg overlader det til de to ærede Medlemmer at enes om, hvorvidt der er eksproprieret eller ikke. Det har for mig ogsaa mindre at sige. Jeg understregede i Gaar, at jeg har ikke sagt noget i saa Henseende. Nu var det ærede Medlem i Stand til at oplyse, at der gik tre Aar mellem den Tid, Laanet blev ydet, og den Tid, da den endelige Handel — saadan forstod jeg i alt

Fald det ærede Medlem — eller Afgørelse eller Overenskomst blev truffen angaaende Salget af det nødvendige Jordstykke til Gladsakse-Fortet. Det er meget muligt. Han mente, at hvis man f. Eks. havde søgt Oplysninger i Krigsministeriet, kunde man nok have faaet dem. Det kan godt være, at der er gaaet tre Aar; jeg tør ikke benægte det. Det ærede Medlem sagde, at han vilde udtale sig med et vist Forbehold, men han troede ogsaa, det var tinglæst. Det kan godt være. Det ser jo i det hele noget mærkeligt ud med de Dokumenter, der ere blevne oprettede i den Anledning. Paa den Pantebogsattest, jeg i Gaar beraabte mig paa, og ogsaa har til Stede i Dag, staar der i Hjørnet og ogsaa underneden, at den er udstedt til offentligt Brug og uden Stempel og Gebyr, og der gøres Rede for, hvor meget Hartkorn der er, hvilke Afgifter der hviler paa Ejendommen, hvilke Hefelser der er læst paa den, og der nævnes adskillige Ting. Jeg nævner saaledes i Flæng, at der er givet Københavns Magistrat Ret til at bore efter Vand, eventuelt Forkøbsret, hvis man finder Vand. Der staar forskellige andre Ting, men der staar ikke noget som helst i denne Panteattest om, at der er solgt noget fra. Ja, jeg har ikke haft andet til min Raadighed end denne. Det sidste, der staar — maatte jeg læse det — er, at der den 30. November er læst Ekspropriationsforretning angaaende Afvandingsledning. Jeg ved ikke, om det har nogen Forbindelse med Fæstningsanlægget, det kender jeg ikke. Jeg tør ikke en Gang sige, at det maaske har nogen Forbindelse, thi saa bliver man sigtet for at komme med en Paastand, og det tør jeg ikke. (*Ellinger*: Ikke af mig.) Naa, det glæder mig. Men dermed kunne vi vist godt lade dette med Tinglæsningen hvile, thi det er jo for saa vidt uden for Sagen. Det kan være et ret interessant Spørgsmaal i sig selv, men det vedrører jo i og for sig ikke den foreliggende Sag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om der er gaaet kortere eller længere Tid, og om det nu virkelig skulde vise sig at være 3 Aar, saa maa man dog huske paa, at 1889, det vil sige lige i Slutningen af Aaret. Jeg har citeret lidt af et Brev, der er skrevet den 1. November, altsaa